

Exemplár metódy

Miloš Kosterec

Katedra logiky a metodológie vied FiF UK

APVV-0149-12

05.11.2013

Obsah

- Intuície o vzťahu metódy a jej exemplára
- Základné termíny
- Zastupiteľnosť a zámennosť inštrukcií
- Vymedzenie exemplára metódy (B)
- Paralelnosť inštrukcií
- Vymedzenie exemplára metódy (B')

Intuície

- Špecifikácia metódy má umožniť existenciu viacerých rôznych postupov - exemplárov.
- Musíme rozlišovať exemplár a jeho vykonanie.
- Vykonanie exempláru sa prejavuje splnením krokov, ktoré zodpovedajú jednotlivým inštrukciám obsiahnutým v exemplári.

Základné termíny

- **Metóda:**

Ide o trojicu $\langle I, J, U \rangle$, kde I je množina inštrukcií, J je podmnožina $P(I)$ a U je usporiadanie na J .

- **Exemplár metódy (A):**

Usporiadaná n -tica $\langle I, J, U, \langle L_1, U_1 \rangle, \dots, \langle L_n, U_n \rangle \rangle$,

kde L_1, \dots, L_n patria do J a pre ľubovoľné U_i platí, že je usporiadaním na L_i .

To znamená, že usporiadanie U generuje postupnosť množín L_1, \dots, L_n

a usporiadania U_1, \dots, U_n generujú postupnosti prvkov z množín L_1, \dots, L_n

(t. j. zoradujú jednotlivé inštrukcie). Výsledkom je zoradenie všetkých inštrukcií obsiahnutých v množinách L_1, \dots, L_n .

- **Vykonanie exemplára metódy**

Vykonanie jednotlivých inštrukcií v takom poradí, v akom to stanovuje na jednej strane usporiadanie na podmnožine potenčnej množiny množiny všetkých inštrukcií a na druhej strane usporiadanie definované na jednotlivých prvkoch tejto podmnožiny potenčnej množiny.

- **Vykonanie metódy**

Realizácia jej ľubovoľného exemplára.

Zámennosť inštrukcií

- **Zámennosť inštrukcií**

Vlastnosť charakteristická pre vykonanie určitých inštrukcií. Pre adekvátne vykonanie zámenných inštrukcií je vždy potrebné vykonať všetky inštrukcie v prvku J usporiadanej podmnožiny potenčnej množiny obsahujúcom zámenné inštrukcie. Na poradí vykonania zámenných inštrukcií nezáleží.

- Príklad: Varenie polievky

- Pridaj soľ!
- Pridaj korenie!

Zastupiteľnosť inštrukcií

- **Zastupiteľnosť inštrukcií**

Vlastnosť charakteristická pre vykonanie určitých inštrukcií. Adekvátne vykonanie ktorejkoľvek zo zastupiteľných inštrukcií postačuje k získaniu relevantného výstupu, resp. na prechod k (v poradí) ďalšej inštrukcii.

Inak povedané, pre zastupiteľné inštrukcie platí, že stačí vybrať a vykonať práve jednu inštrukciu z danej množiny inštrukcií v rámci prvku usporiadanej podmnožiny potenčnej množiny množiny inštrukcií, resp. niekedy výber jednej zo zastupiteľných inštrukcií vylučuje možnosť vykonania niektorých ostatných prvkov množiny zastupiteľných inštrukcií.

- Príklad: Zaplatenie účtu

- Použi kreditnú kartu!
- Použi hotovosť!
- Použi šek!

Problém

- Vymedzenie metódy exemplára (A) neumožňuje exempláre so zastupiteľnými inštrukciami.

- **Exemplár metódy (A):**

Usporiadaná n -tica $\langle I, J, U, \langle L_1, U_1 \rangle, \dots, \langle L_n, U_n \rangle \rangle$,

kde L_1, \dots, L_n patria do J a pre ľubovoľné U_i platí, že je usporiadaním na L_i .

To znamená, že usporiadanie U generuje postupnosť množín L_1, \dots, L_n

a usporiadania U_1, \dots, U_n generujú postupnosti prvkov z množín L_1, \dots, L_n

(t. j. zoradujú jednotlivé inštrukcie). Výsledkom je zoradenie **všetkých** inštrukcií obsiahnutých v množinách L_1, \dots, L_n .

Vymedzenie exemplára metódy (B)

- **Exemplár metódy (B)**

Usporiadaná n-tica $\langle I, J, U, \langle \varphi_K(L_1), U_1 \rangle, \dots, \langle \varphi_K(L_n), U_n \rangle \rangle$,

kde L_1, \dots, L_n patria do J . $\varphi_K(L_i)$ je výsledkom aplikácie výberovej funkcie φ_K na množinu L_i . Výsledkom danej aplikácie je neprázdna podmnožina inštrukcií množiny L_i . Pre ľubovoľné U_i platí, že je usporiadaním na $\varphi_K(L_i)$

To znamená, že usporiadanie U generuje postupnosť množín L_1, \dots, L_n

a usporiadanie U_i (kde $1 \leq i \leq n$) usporadúva všetky prvky v množine,

ktorú sme získali aplikáciou φ_K na L_i (t. j. zoraďuje jednotlivé inštrukcie).

Výsledkom je zoradenie (potenciálne všetkých) inštrukcií obsiahnutých v množinách L_1, \dots, L_n .

- Stále ostáva otvorenou otázka, či do pojmu exemplára metódy nezahrnúť podmienku r , o ktorej vo svojej prezentácii hovoril Lukáš Bielik, resp. jej vhodnú modifikáciu.

Výhody a nevýhody návrhu B

- **Výhody:**

- V rámci návrhu vieme uchopiť zámennosť a aj zastupiteľnosť inštrukcií.
- Usporiadanie všetkých inštrukcií z J už nie je nevyhnutnou podmienkou na exemplár.
- V prípade existencie zastupiteľných inštrukcií sú možné alternatívne exempláre, ktoré obsahujú alternatívne zastupiteľné inštrukcie.
- Zachovanie súčasného modelu metódy.

- **Nevýhody:**

- Nezachytáva paralelnosť inštrukcií.

Paralelnosť inštrukcií

- Dve inštrukcie sú v postupe paralelné vtt ich vykonania sa navzájom nepodmieňujú.
 - Je to symetrický vzťah.
 - Paralelnosť inštrukcií určujeme v konkrétnom postupe.
- Príklad: Pečenie koláča
 - Zamies cesto!
 - Zohrej rúru!
- **Tvrdenie:**

Návrh exemplára metódy (B) nezachytáva bez d'alšej úpravy paralelnosť inštrukcií.

Nadväznosť inštrukcií

- **Bezprostredná nadväznosť inštrukcií**

Inštrukcia B bezprostredne nadväzuje na inštrukciu A vtt vykonanie inštrukcie A je nevyhnutnou podmienkou na to, aby sa dala vykonať inštrukcia B a to bez toho, aby existovala taká inštrukcia C, ktorú by bolo treba vykonať medzi vykonaniami A a B.

- **Nadväznosť inštrukcií**

Ak inštrukcia B bezprostredne nadväzuje na inštrukciu A, tak nadväzuje na inštrukciu A. Ak inštrukcia B nadväzuje na inštrukciu A a inštrukcia C nadväzuje na inštrukciu B, tak inštrukcia C nadväzuje na inštrukciu A.

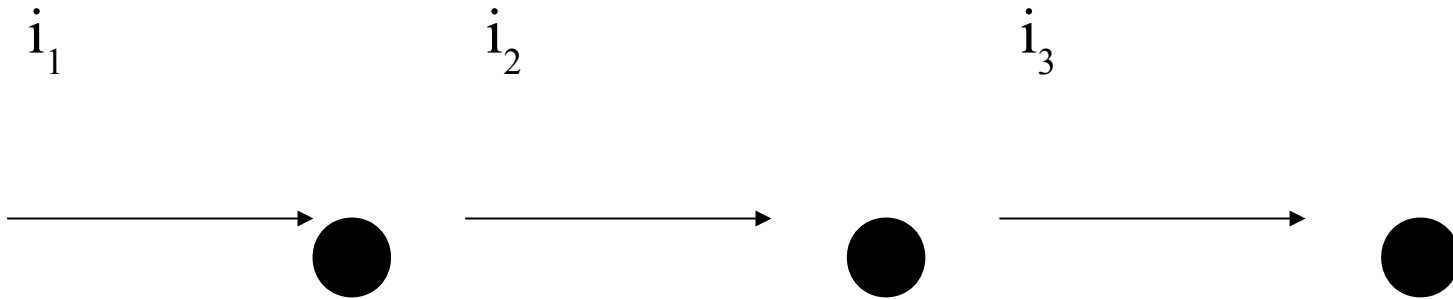
Návrh exemplára metódy (B')

- Usporiadaná n-tica $\langle I, J, U, \langle \varphi_k(L_1), U_1 \rangle, \dots, \langle \varphi_k(L_n), U_n \rangle \rangle$,
kde L_1, \dots, L_n patria do J . $\varphi_k(L_j)$ je výsledkom aplikácie výberovej funkcie φ_k na množinu L_j . Výsledkom danej aplikácie je neprázdna podmnožina inštrukcií množiny L_j . Pre ľubovoľné U_j platí, že je **reláciou bezprostrednej nadväznosti** na $\varphi_k(L_j)$. Pre každú množinu $\varphi_k(L_j)$ táto relácia vytvára zreťazenie inštrukcií Z_{kj} , ktoré môžeme reprezenotvať grafom. Výsledkom je zreťazenie Z inštrukcií obsiahnutých v danej metóde, ktoré získame prepojením zreťazení Z_{kj} .

- Príklad A:

- $U_i = \{ \langle i_1, i_2 \rangle, \langle i_2, i_3 \rangle \}$

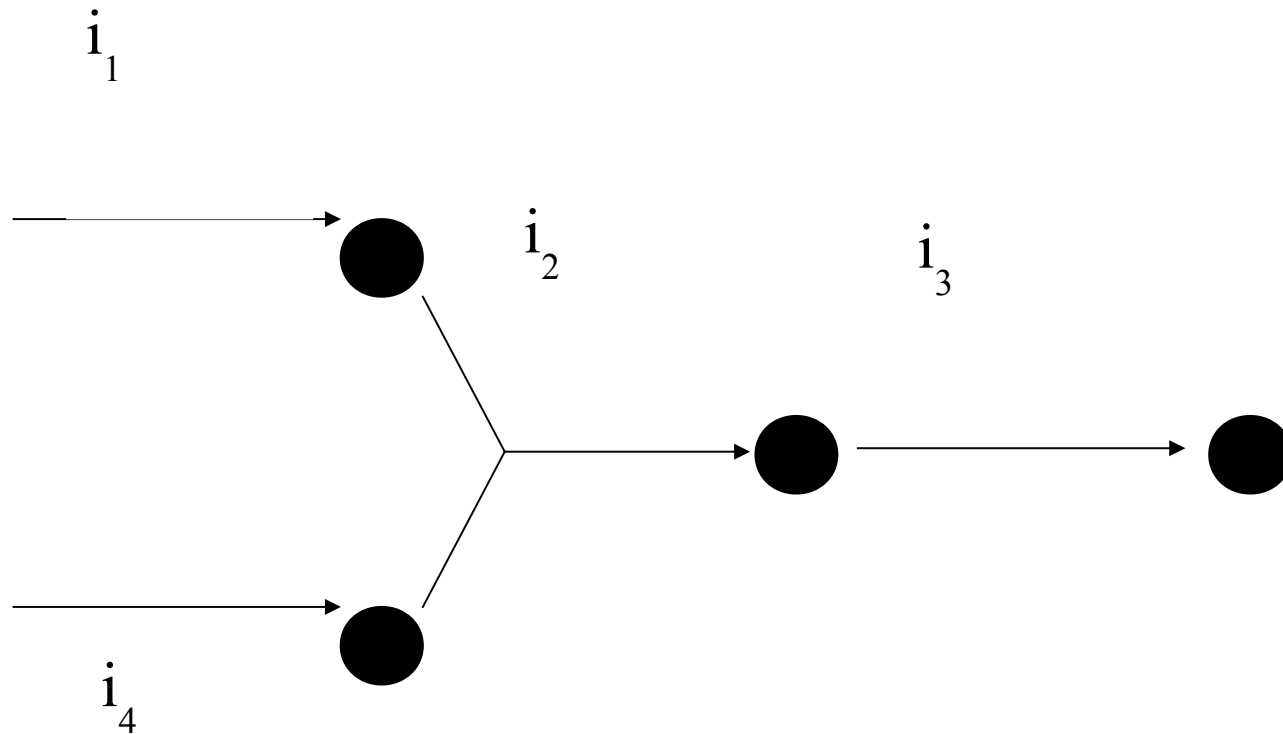
- Z_{ki} :

• Príklad B

- $U_i = \{ \langle i_1, i_2 \rangle, \langle i_4, i_2 \rangle, \langle i_2, i_3 \rangle \}$

- Z_{ki} :

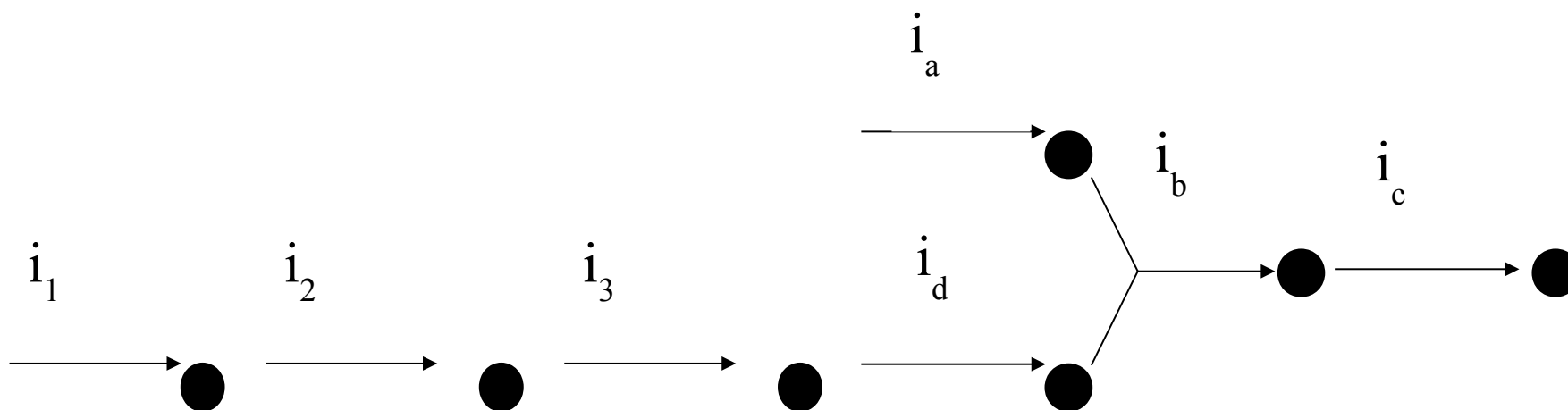

- Príklad C

- $U_i = \{ \langle i_1, i_2 \rangle, \langle i_2, i_3 \rangle \}$

- $U_{i+1} = \{ \langle i_a, i_b \rangle, \langle i_d, i_b \rangle, \langle i_b, i_c \rangle \}$

- Prepojenie zreťazení predpokladá vzťah bezprostrednej nadväznosti medzi reláciami i_3 a i_d

Úlohy

- Dobrá definícia zreteženia inštrukcií
- Dobrá definícia zreteženia zretežení inštrukcií
- Formulácia adekvátneho obmedzovacieho kritéria, ktoré vylúči irelevantné inštrukcie z postupu.

- Ďakujem za pozornosť